



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **T. V. C.**, zast. JUDr. Vladimírem Gelbičem, advokátem, se sídlem Praha 2, Jugoslávská 11, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2006, č.j. 500/1826/502 21/06

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha ze dne 28.8.2006 č.j. 41/OOH/0611829.09/06/PMM a to tak, že ve výroku rozhodnutí označené číslicí I. odstavec začínající slovy „pokutu dle § 66 odst. 4 písm. b)...“ a končící slovy „...(např. stavebního zákona).“ na straně první byl nahrazen odstavcem tohoto znění:

„pokutu dle § 66 odst. 5 zákona o odpadech ve výši 30 000,- Kč (slovy: třicet tisíc korun českých), za porušení § 12 odst. 1 téhož zákona, které mimo jiné praví, že „Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí.“ Tohoto porušení zákona o odpadech se pan C. V. T. dopustil tím, že odpady jejichž byl původcem, pocházející z podnikatelské činnosti (např. plastové sáčky, papírové krabice a jiné obaly od bot a textilního zboží) o množství cca 30 pytlů byly dne 2.2.2006 uloženy v lesním porostu Nad Pílským kopcem na pozemku p.č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi. Tento pozemek

k uvedenému datu nebyl dle zákona o odpadech nebo dle jiného zákona (např. stavební zákon) určen k nakládání s odpady.“

V ostatním zůstalo napadené rozhodnutí beze změny.

V odůvodnění žalovaný mimo jiné uvedl, že pracovník Městského úřadu Bělá pod Bezdězem objevil dne 3.2.2006 na lesním pozemku p.č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi přibližně 30 pytlů odpadu pocházejícího zejména ze živnosti z prodeje textilu. Tento pracovník věc neprodleně oznámil Policii ČR, která zjistila, že předmětné odpady, jejichž původcem je odvolatel, na uvedený pozemek umístil pan H. T. T., trvale bytem P. 38, M. B. Městský úřad Bělá pod Bezdězem po zjištění, že se jedná o správní delikt, věc postoupil dopisem ze dne 27.2.2006 inspekci. Žalovaný rovněž uvedl, že napadené rozhodnutí je výsledkem správního řízení, které bylo zahájeno dopisem ze dne 20.3.2006 pod č.j.: 41/OOH/0611829.01/06/PMM. Žalovaný odkázal na ust. § 16 odst. 4 zákona o odpadech a na ust. § 12 odst. 1 zákona o odpadech. Konstatoval, že v daném případě v lesním porostu uložené odpady nesplňují požadavek na řádný způsob zbavování se jich, který by byl v souladu se zákonem o odpadech. Za toto nezákonné zacházení s odpady má podle žalovaného odpovědnost jejich původce, tedy odvolatel a to i tehdy, když odpady na uvedené místo vyložil pan H. T. T. Zda byl, či nebyl pan H. T. T. zaměstnancem odvolatele, není podle žalovaného podstatné, neboť odvolatele to nijak nezavazuje zodpovědnosti za své odpady.

Žalovaný dále uvedl, že ani inspekce ani odvolací orgán nepochybně skutečnost, že odvolatel v době spáchání správního deliktu měl smluvně zajištěno odstraňování odpadů u společnosti COMPAG MLADÁ BOLESLAV s.r.o.

Žalovaný má za to, že skutková podstata deliktu byla inspekci prokázána a v napadeném rozhodnutí dostatečně popsána.

Žalobce v žalobě uvedl, že považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné. Tvrdil, že byl tímto rozhodnutím a v řízení, které mu předcházelo a které považuje za vadné, zkrácen na svých právech. Namítal nedůsledné prošetření celé záležitosti, kdy nebyl zjištěn přesně a úplně skutkový stav, což vedlo k následnému nepochopení problému a nesprávným závěrům o jeho pochybení. Strůjce odhození odpadů pana T. H. T. označil a vysvětlil okolnosti, za kterých ke vzniklé situaci došlo. Zopakoval, že pan T. si na naléhavou žádost svého krajan, který měl problémy s vozem mimo Mladou Boleslav, v nočních hodinách zapůjčil vozidlo jeho firmy, v němž byl naložen odpad, určený k odvozu. Pan T. řešil situaci tak, že odpad bez jeho vědomí vyložil, přeložil zboží, odvezl toto zboží na místo určené jeho krajanem a protože v mezidobí došlo k odtahování porouchaného vozidla, nebyl schopen po vyřešení problému pro husté sněžení nalézt vyložený odpad za účelem jeho zpětného vyložení. Tyto detaily, sdělené panem T., správní orgán podle žalobce neřešil. Na základě policejního protokolu správní orgán označil pana T. za žalobcova zaměstnance a žalobce za odpovědného za tento delikt. Podle žalobce pak tento protokol měl větší váhu, než doklad o tom, že pan T. je OSVČ. Žalobce má za to, že pokud pan T. svým jednáním porušil právní předpis, bude stíhán za toto porušení on, nikoliv žalobce.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že je toho názoru, že v daném případě se jedná o objektivní odpovědnost bez možnosti liberace. Příslušné námitky pak žalovaný považuje za irelevantní. Skutečnost, zda byl pan T. zaměstnancem žalobce či nikoliv, podle žalovaného nezavazuje žalobce odpovědnosti za své odpady. Navrhl žalobu zamítnout.

Z obsahu správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Praha, oddělení odpadového hospodářství dopisem ze dne 20.3.2006 oznámila žalobci, že s ním zahajuje správní řízení ve věci uložení pokuty dle § 66 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (dále též „zákon o odpadech“) za porušení ust. § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že byl jeho zaměstnancem dne 2.2.2006 vyložen odpad v lesním porostu Nad Pílským kopcem na pozemku parc. č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi, jehož původcem byl žalobce.

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 28.8.2006 zn. 41/OOH/0611829/06/PMM byla žalobci dle § 66 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb. uložena pokuta ve výši 30 000,- Kč a to za porušení ust. § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že byl jeho zaměstnancem dne 2.2.2006 vyložen odpad, jehož původcem byl žalobce, v lesním porostu Nad Pílským kopcem na pozemku parc. č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi. Tento pozemek nebyl v době kontroly určen k nakládání s odpady dle zákona o odpadech ani dle jiného zákona. V odůvodnění správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že dne 27.2.2006 obdržel správní orgán I. stupně spisový materiál od Městského úřadu Bělá pod Bezdězem. Předmětem spisového materiálu bylo prošetření vzniku černé skládky v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi. Pracovníkem Městského úřadu Bělá pod Bezdězem bylo dne 3.2.2006 zjištěno cca 30 igelitových pytlů s odpadem ze živnosti z prodeje textilu. Policií České republiky, Obvodním oddělením Bělá pod Bezdězem byl vytěžen majitel obchodu T.T.T. obchodní centrum pan Tuan, který v úředním záznamu ze dne 7.2.2006 uvedl, že asi před týdnem pověřil svého pracovníka pana T. T. H., aby odvezl firemní odpad. Vyslechnut byl policií i pan H., který do protokolu dne 8.2.2006 uvedl, že předmětné pytle s firemním odpadem vyložil dne 2.2.2006 na kraji lesa před městem Bělá pod Bezdězem. Chtěl se pro ně později vrátit, avšak tak již neučinil. Svého zaměstnavatele o tomto složení odpadu neinformoval. Žalobce byl přítomen výslechu a výpověď pana H. překládal. Správním orgánem I. stupně bylo zahájeno správní řízení pro porušení zákona o odpadech. Právní zástupce žalobce ve vyjádření k zahájenému správnímu řízení uvedl, že pan H. není zaměstnancem žalobce a tudíž žalobce nenese za porušení zákona o odpadech odpovědnost. Správní orgán I. stupně si vyžádal mimo jiné doklady vztahující se k podnikatelské činnosti žalobce. Z dokladů pak vyplynulo, že žalobce má mimo jiné oprávnění na předmět podnikání „Překladatel-tlumočník“, prokázal znalost českého jazyka v rozsahu „plynné a jazykové reakce“, a proto považuje správní orgán I. stupně námitku ve věci nepřesného překladu ve výpovědi žalobce za neopodstatněnou. Rovněž správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce při výpovědi pana H. překládal.

Správní orgán I. stupně pak má za prokázané, že původce odpadů žalobce je dle zákona o odpadech odpovědný za nakládání s odpady do jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné dle zákona o odpadech. Tím, že byl jeho zaměstnancem dne 2.2.2006 vyložen odpad v lesním porostu Nad Pílským kopcem na pozemku parc. č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi, jehož původcem byl žalobce, má správní orgán I. stupně za to, že žalobce porušil ust. § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 1.9.2006, ve kterém argumentoval tím, že správní orgán nezkoumal námitky podané právním zástupcem účastníka správního řízení pana C. (nikoliv T.) Zásadní námitka pak spočívá ve skutečnosti, že viník je znám, byl zřetelně žalobcem označen a byly vysvětleny okolnosti, za kterých k přestupku došlo. Při střetu dvou tvrzení pak dle zástupce žalobce nelze učinit takový jednoznačný závěr, jaký správní orgán I. stupně učinil zvláště za situace, kdy odpad byl zřetelně označen (nešlo tedy o černou skládku) a kdy měl žalobce likvidaci odpadu zajištěnu v místě. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, jak výše uvedeno.

Ve správním spise se pak rovněž nachází výpis z veřejné části Ústřední evidence podnikatelů ohledně obchodní firmy T. H. T., úplný výpis z obchodního rejstříku této firmy, ze kterého je zřejmé, že datum zápisu firmy je 18.11.1999, podnikatelem je pan T. H. T., nar. X a předmětem podnikání je koupě zboží za účelem je dalšího prodeje a prodej (vyjma zboží uvedeného v příloze 1, 2 a 3 zákona. č. 455/1991 Sb.), úřední záznam Policie České republiky, Okresního ředitelství Mladá Boleslav, Obvodního oddělení Bělá pod Bezdězem ze dne 7.2.2006, ve kterém je uvedeno, že žalobce vypověděl, že pověřil svého pracovníka pana H. T. T., aby vozidlem jeho manželky odvezl firemní odpad (převážně papírky a igelitky). Tento pak měl odvézt do společnosti COMPAG MLADÁ BOLESLAV s.r.o. Následujícího dne se pak žalobce dozvěděl od pana H. T. T., že mu někdo večer volal s tím, že má potíže, proto k němu zajel někam směrem na Doksy a pomohl mu. Pytle s odpadky z jeho firmy tedy mohl vyložit jediné právě výše uvedený řidič dodávky v době, kdy byl pomáhat někomu s vozem. Do protokolu Policie České republiky, Obvodního oddělení Bělá pod Bezdězem ze dne 8.2.2006 o podání vysvětlení pan H. T. T. uvedl, že je zaměstnaný ve firmě T.T.T. obchodní centrum v Mladé Boleslavi, kde je majitelem žalobce. Mimo jiné pracuje jako řidič dodávky zn. Renault. Odpad, který byl připraven k odvezení do firmy COMPAG dne 2.2.2006 vyložil na kraji lesa, protože mu volal známý, že má porouchanou svou dodávku a potřebuje převést nějaké zboží. Počítal s tím, že se následujícího dne pro pytle vrátí, ale již tak neučinil. Z protokolu je pak zřejmé, že žalobce byl podání vysvětlení přítomen jako tlumočník. Ve spise se dále nachází i protokol Policie České republiky, Obvodního oddělení Bělá pod Bezdězem ze dne 3.2.2006 o ohledání místa činu, jakož i oznámení o zahájení správního řízení České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 20.3.2006 a vyjádření účastníka správního řízení ze dne 26.5.2006 k tomuto oznámení, v němž mimo jiné uvedl, že za spáchaný přestupek nenese odpovědnost a že pan H. není jeho zaměstnancem, nýbrž že je osobou samostatně výdělečně činnou.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20.5.2010, č.j. 8Ca 58/2007-39 bylo rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 16.11.2006, č.j. 500/1826/502 21/06 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podalo žalované Ministerstvo životního prostředí kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31.5.2011, č.j. 9As 22/2011-69 tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.5.2010, č.j. 8Ca 58/2007-39 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí. Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též zvláštními právními předpisy platnými pro výroby, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi, pokud není v tomto zákoně nebo prováděcích právních předpisech k němu stanoveno jinak.

Podle § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb. pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady podle tohoto zákona nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady podle tohoto zákona určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy.

Podle § 12 odst 3 zákona č. 185/2001 Sb. k převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze osoba právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného

druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle § 14 odst. 2, nebo za podmínek stanovených v § 17 též obec.

Podle § 16 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb. původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3. Za dopravu odpadů odpovídá dopravce.²³⁾ Na každou oprávněnou osobu, která převezme do svého vlastnictví odpady od původce, přecházejí povinnosti původce podle odstavce 1, s výjimkou písmen i) a j).

Podle § 66 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb. pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě tohoto zákona.

V dané věci rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 28.8.2006 zn. 41/OOH/0611829/06/PMM byla žalobci dle § 66 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb. uložena pokuta ve výši 30 000,- Kč a to za porušení ust. § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., kterého se žalobce dopustil tím, že byl jeho zaměstnancem dne 2.2.2006 vyložen odpad, jehož původcem byl žalobce, v lesním porostu Nad Pílským kopcem na pozemku parc. č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi. Tento pozemek nebyl v době kontroly určen k nakládání s odpady dle zákona o odpadech ani dle jiného zákona. Odvolací správní orgán změnil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha ze dne 28.8.2006 č.j. 41/OOH/0611829.09/06/PMM a to tak, že ve výroku rozhodnutí označené číslicí I. odstavce začínající slovy „pokutu dle § 66 odst. 4 písm. b)...“ a končící slovy „...(např. stavebního zákona).“ na straně první byl nahrazen odstavcem tohoto znění:

„pokutu dle § 66 odst. 5 zákona o odpadech ve výši 30 000,- Kč (slovy: třicet tisíc korun českých), za porušení § 12 odst. 1 téhož zákona, které mimo jiné praví, že „Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí.“ Tohoto porušení zákona o odpadech se pan C. V. T. dopustil tím, že odpady jejichž byl původcem, pocházející z podnikatelské činnosti (např. plastové sáčky, papírové krabice a jiné obaly od bot a textilního zboží) o množství cca 30 pytlů byly dne 2.2.2006 uloženy v lesním porostu Nad Pílským kopcem na pozemku p.č. 377 v k.ú. Čistá u Mladé Boleslavi. Tento pozemek k uvedenému datu nebyl dle zákona o odpadech nebo dle jiného zákona (např. stavební zákon) určen k nakládání s odpady.“

V ostatním zůstalo napadené rozhodnutí beze změny.

Oba správní orgány vycházely ze zjištěného skutkového stavu v rámci správního řízení, když pracovníkem MěÚ Bělá pod Bezdězem bylo dne 3.2.2006 v lesním porostu Nad Pílským kopcem v Bělé pod Bezdězem nalezeno cca 30 igelitových pytlů s odpadem ze živnosti z prodeje textilu. Na místě pracovník MěÚ Bělá pod Bezdězem našel paragon zelené barvy, na kterém byl otisk razítka „T.T.T. obchodní centrum, tř. V. Klementa čp. 804, Mladá Boleslav, IČO 470031727“. Policie ČR provedla ohledání místa činu, ze kterého sepsala protokol a vytěžila majitele obchodu T.T.T. obchodní centrum, tedy žalobce. Ten pak v úředním záznamu ze dne 7.2.2006 uvedl, že je majitelem T.T.T. obchodní centrum, tř. V. Klementa 804, Mladá Boleslav a že minulý týden pověřil svého pracovníka pana H. T. T., aby vozidlem manželky žalobce, tj. dodávkovým vozem zn. Renault odvezl firemní odpad (převážně papírky a igelitky). Odpad měl pak odvézt do firmy COMPAG Mladá Boleslav.

Žalobce si myslel, že to pan H. T. T. udělal. Následujícího dne se však dozvěděl, že panu H. T. T. někdo zavolal, že má potíže, proto k němu pan H. T. T. zajel, někam směrem na Doksy, a pomohl mu. K nalezeným pytlům s odpadky z žalobcovy firmy žalobce konstatoval, že je mohl vyložit jedině pan H. T. T. a to v době, kdy pomáhal někomu s vozem. Z protokolu o podání vysvětlení ze dne 8.2.2006 sepsaného Policií ČR s panem H. T. T. je zřejmé, že pan H. T. T. uvedl, že je zaměstnaný ve firmě T.T.T. obchodní centrum v Mladé Boleslavi, kde je majitelem žalobce. Mimo jiné pracuje jako řidič dodávky zn. Renault. Ve čtvrtek 2.2.2006 byl nákladový prostor dodávky Renault naložen igelitovými pytli s odpadem. Bylo jich asi 20 a jednalo se o odpad ze žalobcovy firmy. Odpad byl připraven k odvezení do firmy COMPAG a tento odpad měl pan H. T. T. následujícího dne do této firmy odvézt. Dne 2.2.2006 kolem 17.00 hod však musel odjet s uvedenou dodávkou do České Lípy, protože mu volal známý, že má porouchanou svou dodávku a potřebuje převést nějaké zboží. Když projížděl kolem Bělé pod Bezdězem, vyložil uvedené pytle na kraji lesa, před městem. Počítal s tím, že se pro pytle následující den zastaví, ale již tak neučinil. Žalobce o složení odpadu v lese neinformoval, ten se vše dozvěděl až od policie.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních námitek a s přihlédnutím k pokynům Nejvyššího správního soudu, vyjádřeným v jeho rozsudku ze dne 31. 5. 2011, č. j. 9 As 22/2011-69, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce v žalobě namítl, že nebyl zjištěn přesně a úplně skutkový stav, což vedlo k následnému nepochopení problému a nesprávným závěrům o jeho pochybení. Považuje za prokázané, že odpady, které jsou předmětem řízení, neuložil a ani nikomu nepřikázal uložit v katastru obce Čistá. Jeho argumentaci, že pokud by tak chtěl učinit, neukládal by tam obaly s označením jeho firmy, správní orgány nepochopily. Strůjce odhození odpadů, pana T., žalobce označil a vysvětlil okolnosti, za kterých k této situaci došlo. Zopakoval, že pan T. si na žádost svého krajana půjčil vozidlo žalobcovy firmy, v němž byl naložen odpad, určený k odvozu. Při řešení problému svého krajana, kdy bylo třeba z jeho nepojízdného vozidla přeložit zboží, pan T. odpad bez vědomí žalobce vyložil a po vyřešení problému jej už zpět nenaložil. Správní orgány zde vzaly za podstatné, že pan T. byl v policejním protokolu označen za žalobcova zaměstnance. Žalobce má za to, že popsáním zapůjčením svého vozidla žádnou povinnost podle zákona o odpadech neporušil. Pan T. nebyl nijak instruován k tomu, aby se odpadu zbavil – pokud to správní orgán tvrdí, měl by to prokázat. Jestliže se žalovaný odvolává na ust. § 16 odst. 4 zákona o odpadech o odpovědnosti původce odpadu za nakládání s ním, má žalobce za to, že z něj nevyplývá odpovědnost absolutní. Za porušení zákona o odpadech by měl být postižen pan T., nikoliv žalobce.

Soud především odmítl námitku ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu. V této věci si byl soud samozřejmě vědom skutečnosti, že ve svém původním rozsudku ze dne 20. 5. 2010, dospěl k závěru opačnému. Při nynějším projednávání věci však musel respektovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, č. j. 9 As 22/2011-69, v němž mu tento soud vytkl, že „v napadeném rozsudku chybí stěžejní úvaha o tom, jak nesplnění povinnosti žalobce, převést odpad do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jeho převzetí dle § 12 odst. 3 zákona o odpadech ovlivňuje skutečnost, že pan H. nebyl zaměstnanec žalobce.“

Městský soud při řešení této otázky vycházel z textu a smyslu ustanovení § 16 odst. 4 věta první zákona o odpadech, podle něhož původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná

osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3.

Je zřejmé, že odpovědnost původce odpadů za nakládání s nimi je koncipována velmi přísně a v podstatě jako objektivní. Žalobce tedy nesl odpovědnost za řádnou likvidaci předmětného odpadu a zprostit by se jí mohl podle názoru městského soudu jen, pokud by bylo prokázáno, že do jeho dispozice s odpadem zasáhla třetí osoba bezprávným způsobem (například pokud by vozidlo s naloženým odpadem bylo odcizeno). Taková situace však nenastala.

Správní orgány obou stupňů vycházely při hodnocení případu z těch informací, které o skutkovém stavu měly, a to především od samotného žalobce. Zde je nutno zdůraznit, že žalobce v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně ve svém vyjádření ze dne 26. 5. 2006, vyličil skutkový děj podstatně jinak, než v žalobě. Podle původní verze byl pan T. H. T. dne 2. 2. 2006 „*požádán, aby během dne zajistil odvoz odpadu. Klíče od vozu a doklady mu vydala moje manželka Provedení úkolu jsem nekontroloval, měl jsem za to, že vše proběhlo jako obvykle. O tom, že odpad byl někde odhozen, jsem se dověděl až na policii v Bělé pod Bezdězem.*“ Teprve dodatečně se žalobce dověděl, že pan T. H. T. odpad z vozidla vyložil, když svému známému pomáhal s jeho nepojízdným vozidlem.

Z této verze tedy vyplývá, že bylo obvyklé, aby odvozem odpadu žalobce byl žalobcem pověřen pan T. H. T. Jestliže odpad žalobce byl obvykle likvidován předáním do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3. – zde firma COMPAG Mladá Boleslav – bylo žalobcovou povinností zajistit, aby jím pověřená osoba odpad k likvidaci do firmy COMPAG Mladá Boleslav skutečně odvezla. Pověření konkrétní osoby tímto úkolem a případná následná kontrola jeho splnění byla zcela v dispozici žalobce, a žalobce se za tohoto stavu věci nemůže zbavit své odpovědnosti za nakládání s odpadem podle ust. § 16 odst. 4 zákona o odpadech, neboť bylo na něm, aby odvoz odpadu zabezpečil tak, aby tuto svou zákonnou povinnost splnil. Mohl totiž nepochybně tento odpad odvézt sám, čímž by měl jistotu o tom, jak s ním bylo naloženo, ovšem pokud tento úkol svěřil jiné osobě, vystavoval se riziku, že nemusí být řádně splněn, což se také stalo. Volba vhodného způsobu odvozu odpadu byla na žalobci a výsledek této volby jde plně k jeho tíži.

Ke stejnému závěru by bylo nutno dospět i tehdy, pokud by byla správná druhá verze události, uvedená žalobcem v žalobě, totiž že vozidlo s naloženým odpadem panu T. H. T. zapůjčila manželka žalobce k poskytnutí pomoci třetí osobě. Není totiž nijak podstatné, za jakým účelem bylo vozidlo svěřeno a kdo konkrétně panu T. H. T. předal klíče a doklady k vozidlu. Je na žalobci, aby si vnitřní chod svého podniku – přičemž je nepodstatné, zda podniká jako fyzická osoba nebo jako obchodní společnost – organizoval a řídil tak, aby bylo zajištěno plnění zákonných povinností. Pokud řízením a výkonem svých podnikatelských záležitostí pověřil další osoby – a je lhostejno, zda jde o zaměstnance, nebo členy rodiny anebo osoby bez takových vztahů – nese riziko spjaté s tím, že jejich jednáním, ať již úmyslným nebo nedbalostním, může dojít k vadnému plnění jeho povinností, vyplývajících z jeho postavení podnikající osoby. I v takovém případě nese za takové poruchy plnou odpovědnost.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že námitka ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu není důvodná, přinejmenším proto, že žalobce nevyložil, která z variant skutkového děje, kterou správním orgánům, resp. soudu předestřel, je správná. V každém případě je pro rozhodnutí správních orgánů podstatné to, co bylo v řízení spolehlivě zjištěno, tedy že s odpadem žalobce bylo naloženo v rozporu se zákonem o odpadech, přičemž bylo

v moci žalobce zajistit, aby k takové poruše nedošlo. Z téhož důvodu soud neshledal relevantní rovněž námitku, že odpovědnost původce odpadu podle ust. § 16 odst. 4 zákona o odpadech je absolutní, protože v projednávaném případě žalobce měl a mohl splnění svých povinností podle citovaného zákona zajistit; nelze tedy mít za to, že by vůči němu byla vyvozována „absolutní“ odpovědnost.

Pokud pak jde o pokyn Nejvyššího správního soudu, aby se městský soud vypořádal s otázkou, jak nesplnění povinnosti žalobce převést odpad do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jeho převzetí dle § 12 odst. 3 zákona o odpadech ovlivňuje skutečnost, že pan H. nebyl zaměstnanec žalobce, nezbývá za současného stavu věci než konstatovat, že není rozhodné, zda pan T. H. T. byl zaměstnancem žalobce anebo nikoliv. Jak vyloženo výše, bylo na žalobci, aby si vhodným a účinným způsobem zabezpečil plnění povinností původce odpadů podle zákona o odpadech. Nese tudíž plnou odpovědnost za to, aby jím zvolený způsob odvozu odpadů - či obecně způsob fungování jeho podniku - byl účinný a aby postačoval k zajištění plnění zákonných povinností. Na nesplnění povinnosti žalobce naložit s odpadem v souladu se zákonem o odpadech tedy skutečnost, že pan T. H. T. nebyl zaměstnancem žalobce, neměla vliv.

Vzhledem ke shora uvedenému Městský soud v Praze neshledal žádnou z námitek žalobce důvodnou, neshledal ani, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem v důsledku krácení práv žalobce, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému správnímu orgánu náklady řízení před soudem nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. listopadu 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová